

Прилѣпъ прѣзъ 1867 г., стои мряморенъ надписъ, дѣто между друго четемъ: *иждивениемъ Болгарскіотъ тързіиски еснафъ*. Срв. А. П. Стоиловъ, въ Мсб. XVI—XVII, 493, 495.

1833—1875 г.

№ 116.

Солунъ.

Българската колония въ Солунъ никога не е прѣставала, но колкото се е засилвала съ нови български поселенци отъ Солунската околия или отъ по-далечни македонски крайща, толкова приблизително отъ нейнитѣ стари членове незабѣлѣзано се прѣтопявали на гърци, подъ влиянето на гръцката духовна властъ, на гръцкитѣ училища и гражданственостъ. За българското население въ Солунъ прѣзъ XIX в. сж запазени интереснитѣ бѣлѣжки на солунчанина Вело Негревъ, родомъ отъ с. Селце (Дебърско), записани на бѣлитѣ листове на Раичовата история. Между друго тамъ четемъ за келийно българско училище въ Солунъ, за Теодосия печатаря и за опитъ за съграждане училищна сграда:

На 1833 :та: година битката щото била ко онока време заведе ме татко отъ мое отечество съ Солѣна града съ ханъ Папсаджи хани и тамо ме преда дедъ на колено а река мѣ целскахъ и брада мѣ любихъ (.). Дедо ми подаде едно бело книже со црно нашарено(:) земи синче тока книже иди да счишъ книга(.). И а дедо мнли дедо не сча герцка книга овде бѣгарски нема счителъ . . . и до(и)де счителъ той за рака ме поведе близъсѣдната одаа ме внесе и положи ме да седна и приведе ми дрѣжина за да не сѣмъ самъ още до 15 дрѣ(ги) деца и счихме деѣ години цѣли кой бѣкваръ, нассница, немахме си книги на ошо да счиме(.). Ко онока време намерскаше се единъ бѣгаринъ дѣховникъ¹⁾ съ църквата наша чменемъ скѣта Гина и онъ си пожали своето народне чада защо си нематъ книжици децата за да счатъ; нажали мѣ се и донесе печатница за бѣквари со църковни бѣкви и со два ѡзика бѣгарски и гръцки . . . отъ времето владика Мелетиа до времето на Еронима . . . Ко времето негово писмо ни доиде отъ Цариградъ отъ некож жена подари за 3: града счилища да направитъ едно съ Солѣнъ и едно съ Битола и дрѣго дека да е прилично. И мие зедохме писмото и зарадкахме се защо дошло времето и пакъ

¹⁾ Думата е за Теодосия отъ Дойранъ, който отвори въ 1838 г. въ Солунъ българска печатница.